

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 210: Tâm Lượng Lớn Đến Vô Lượng Vô Biên, Mới Là A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 015)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tâm lượng lớn đến vô lượng vô biên, mới là A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề.】

Danh từ này, chúng ta thấy xuất hiện rất nhiều trong các kinh điển Đại Thừa. Ở phần trước tôi cũng đã báo cáo với quý vị rồi, nhưng vì đạo tràng ngày nào cũng có các đồng tu mới đến, những phần trước họ chưa được nghe, nên tôi cũng phải giảng lại đôi chút để bù đắp cho những gì họ chưa nghe được. Danh từ này có thể dịch nghĩa được, dịch ra nghĩa là “Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác”. Tại sao lại không dịch? Câu này thuộc về “Tôn trọng không dịch” (Tôn trọng bất phiên). Phật pháp Đại Thừa, nói về mặt Pháp thì chính là câu này, nếu quý vị đắc được Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, quý vị đắc được cái Pháp này, thì quý vị thành Phật, quý vị chứng được Phật quả. Cho nên “Phật” là danh xưng trên quả địa, đây là danh xưng của Quả pháp, ý nghĩa này cũng giống như một cái là học vị, còn một cái là tín chỉ mà quý vị tu học vậy.

Nói theo ngôn ngữ hiện đại cho mọi người dễ thấu hiểu hơn, thì câu này chính là “Trí huệ cứu cánh viên mãn”. Trí huệ đạt đến mức cứu cánh viên mãn, thì đó là “Vô sở bất tri, vô sở bất năng” (không gì là không biết, không gì là không làm được), ý nghĩa chính là như vậy.

Phật bảo cho chúng ta biết, trí huệ cứu cánh viên mãn này không phải chỉ chư Phật Như Lai mới có, mà là tất cả chúng sanh người người đều đầy đủ, ai ai cũng không thiếu, tất cả đều sẵn có. Đã sẵn có rồi, tại sao trong cảm giác hiện tại của chúng ta lại hoàn toàn không có trí huệ, nguyên nhân là gì? Xem câu này thì sẽ hiểu ngay: Do tâm lượng nhỏ hẹp! Tâm lượng không lớn, cho nên trí huệ của quý vị không thể hiện tiền, đây là sự thật.

Trí huệ là tùy theo tâm lượng mà mở rộng, tâm lượng của quý vị càng lớn thì trí huệ càng lớn. Người cõi Trời có trí huệ lớn hơn người thế gian chúng ta, đạo lý nằm ở đâu? Là do tâm lượng của họ lớn hơn chúng ta. Người trời cõi Sắc Giới, ngoài việc tu Thiền định ra, họ còn phải tu Tứ Vô Lượng Tâm: Từ, Bi, Hỷ, Xả. Tâm lượng của họ đương nhiên lớn hơn chúng ta, trí huệ cũng lớn hơn chúng ta. Tâm lượng của hàng Thanh Văn lớn hơn cõi trời Sắc Giới và Vô Sắc Giới; tâm lượng của Bích Chi Phật lớn hơn A La Hán; tâm lượng của Bồ Tát lại lớn hơn Nhị Thừa.

Tâm lượng càng lớn, thì trí huệ trong bốn tánh của quý vị hiển lộ ra càng nhiều. Cho nên tâm lượng nhỏ hẹp là không được, tâm lượng nhỏ hẹp là mê! Đến Bồ Tát Đẳng Giác, như phía trước đã giảng, vẫn còn một phần Pháp chấp chưa phá, cho nên tâm lượng của các Ngài không sánh bằng Phật, tâm lượng của Phật mới thực sự đạt đến cứu cánh viên mãn.

Nếu chúng ta thấu hiểu sự thật này, thì sẽ biết việc mở rộng tâm lượng là vô cùng quan trọng! Bồ Tát tu hành dạy chúng ta phải “Xả”, dạy chúng ta phải “Buông xuống”. Xả cái gì? Thật ra mà nói chính là xả bỏ cái tâm lượng nhỏ hẹp này, xả bỏ phân biệt chấp trước. Hễ còn phân biệt chấp trước thì tâm lượng sẽ không lớn; xả cho thật sạch hết rồi, thì đó chính là Bồ Đề viên mãn, liền đạt đến Vô Thượng.